

Аргументи срещу поставянето на камери

Чл. 32.

(1) Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име.

(2) Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи.

- 1) Камерите в Софийски университет функционират от осем години (по думите на ректора), а първо, сградата не е обозначена като обект под видеонаблюдение и второ, под нито една камера няма надпис, обозначаващ, че това е записващо устройство. (да се провери закона – как се казва и какво точно гласи!)
- 2) Университетът е автономно пространство, в което дори МВР няма право на достъп, без изрично позволение от ректора. Университетът не е училище, в което учениците са непълнолетни.
- 3) Студентите и преподавателите никога не са питани за поставянето на камерите; съвместни дебати и срещи никога не са провеждани. Как тогава може да се твърди, че тези мерки са в името на защитата на студентите, когато те не знаят, че биват защитавани.
- 4) Твърди се, че има публичност за ректорските действия и решения и тези на академическия съвет. Тогава защо ежедневните медии масово публикуват грешна информация, че камери тепърва щели да бъдат инсталирани. Всъщност камери има от осем години.
- 5) Камерите превантивна или наказателна функция трябва да имат? Ако е превантивна и се разчита на някакакъв мъгляв психологически ефект – защо никой не знае, че има камери? Ако е с наказателни функции – в България видеозаписите и снимковият материал не са доказателство! (да се провери закона!)
- 6) Защо се инвестира въобще в камери, след като има сериозни опасения в тяхната висока неефективност? Защо не се подходи „положително” с ПР и информационни кампании? Защо не се разчита на плодотворен климат на взаимно доверие и информираност, а се прилагат похвати на следене и липса на информация? Защо деканът и академическия съвет прибегват до подобни едinodeйствия?
- 7) Вземайки предвид предишните точки – подобни действия и начин на работа от страна на декана и академическия съвет са обидни както за студентите, така и за преподавателите

Неща, които на всяка цена трябва да ни бъдат казани

- 1) Кой гледа записите? Кой има достъп до тях?
- 2) Кой гарантира, че те ще бъдат изтрети след 72 часа?
- 3) Кой защитава достъпа до записаната информация (вече е имало разбиване на стаята, където се складира тази информация)? Кой са конкретните механизми на защита?
- 4) Къде се намира стаята или кабинета или стаите, в които са разположени мониторите и съответно техниката, необходима за видеонаблюдение?

- 5) Какво става ако човек изрично изиска да не бъде записван, каквото право по принцип има? (закон!)
- 6) Кой е отговорен при злоупотреби?
- ...

Идеи за референдума

- 1) Ние (студентите) да поканим ректора в наше пространство, вътрешноуниверситетско, на което да се проведе референдума.
- 2) Добре да обмислим формата на референдума, така че всички да имат сравнително равна възможност да се изкажат. Идея – може да се „запазват“ изказвания предварително, от името на определени студентски организации (формални и неформални). След като минат организациите, студентите също ще имат възможност да се изкажат. Трябва да има много стриктно модерирани от един или няколко модератора. Трябва да осигурим микрофони. Идеята е да се получи нещо като кръгла маса, а не поредица от изказвания-лекции от една централна катедра.
- 3) Кои медии ще поканим и ще има ли въобще медии???

Какво трябва да свършим

- 1) да проверим какво има на сайта на университета и дали ректорът е обявил намерението си да проведе референдум
- 2) да намерим протокола или протоколите на академическия съвет
- 3) информационна кампания сред студентите, състояща се от няколко неща. Това са срещи със студентите на предварителни обсъждания, евентуално срещи с курсовете от факултетите на СУ по време на лекции след уговорка с преподавателите; плакати, публикации в нета; малки иронични стикерчета, разлепени из университета; надписи от рода на „Ти знаеш ли, че в момента те наблюдават/записват?“ и др.
- 4) Да проведем срещи с колкото се може повече студентски организации (културолозите – клуб Броненосецът и други)
- 5) Представително проучване в рамките на университета сред студентите – можем ли да го осъществим???
- 6) Да се консултираме с адвокат
- 7) Да проверим медийните изяви и публикации за камерите в Софийски
- 8) **Да си разпределим ангажиментите и да действаме!!!**